

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.794/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 28 juni 2006 door de Minister van Vorming en Werkgelegenheid, Sociale Aangelegenheden en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "über die Wohn-, Begleit- und Pflegestrukturen für Senioren und über die psychiatrischen Pflegeheime", heeft op 18 juli 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet bevat in de eerste plaats een regeling inzake de toelating en de erkenning van woon-, begeleidings- en verzorgingsstructuren voor bejaarden en van psychiatrische verzorgingstehuizen. Onder woon-, begeleidings- en verzorgingsstructuren voor bejaarden (zorgaanbiedingen) worden begrepen: rustoorden voor bejaarden, rust- en verzorgingstehuizen, serviceflatgebouwen, dagverzorgingscentra, plaatsen voor kort verblijf en nachtverzorgingscentra. Het ontwerp stelt als beginsel dat alle zorgaanbiedingen en psychiatrische verzorgingstehuizen toegelaten en erkend moeten worden. Ze mogen slechts een zorgaanbod leveren nadat ze erkend zijn. Het ontworpen decreet legt de voorwaarden vast en bepaalt de procedure voor de toelating, de voorlopige erkenning en de erkenning.

Daarnaast voorziet het ontwerp in een mogelijkheid tot subsidiëring van pilootprojecten, zijnde innovatieve aanbiedingen op het gebied van de woon-, begeleidings- en verzorgingsstructuren voor bejaarden.

Ten slotte regelt het ontwerp het toezicht op de naleving van de bepalingen van het ontworpen decreet en van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, en voorziet het in strafbepalingen.

ALGEMENE OPMERKING

3. Het ontwerp voorziet in een aantal algemene machtigingen aan de regering.

.../...

Zo bepaalt het ontwerp dat de regering de voorwaarden voor de toelating en voor de voorlopige erkenning vaststelt (artikelen 4, § 3, en 5, § 3). Deze machtiging wordt niet verder omschreven. Het staat aan de decreetgever om na te gaan of hij, overeenkomstig de beginselen die de verhouding tussen de wetgever en de uitvoerende macht regelen, de aldus verleende machtigingen niet nader dient te preciseren, bijvoorbeeld door te bepalen waarmee de bedoelde voorwaarden verband kunnen houden.

Een bepaling waarin de decreetgever wel nadere aanwijzingen geeft, is artikel 5, § 4, van het ontwerp. Daarin wordt bepaald dat de door de regering vast te stellen erkenningsvoorwaarden betrekking hebben op een aantal met name genoemde aangelegenheden. Bij die bepaling moet echter wel opgemerkt worden dat duidelijker zou kunnen worden aangegeven dat er een delegatie van bevoegdheid is aan de regering; bovendien zou gepreciseerd moeten worden of de opsomming van aangelegenheden limitatief dan wel exemplatief is.

Ten slotte wordt de regering in een aantal gevallen gemachtigd om in uitzonderingsgevallen af te wijken van de ontworpen bepalingen of van de erkenningsnormen (artikelen 2, § 5, en 5, §§ 1 en 4). Deze bevoegdheid van de regering is aan geen enkele voorwaarde gebonden. Ook hier dient de decreetgever zich af te vragen of een nadere omschrijving van de mogelijkheid tot afwijking geen aanbeveling verdient.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. Volgens artikel 2, § 1, tweede lid, moeten bepaalde zorgaanbiedingen bij een rustoord of een rust- of verzorgingstehuis zijn aangesloten.

Het lijkt hier niet te gaan om een element inzake de afbakening van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling (zie het opschrift van artikel 2), maar om een voorwaarde voor de toelating of de erkenning van de bedoelde zorgaanbiedingen. Deze bepaling kan duidelijkheidshalve dan ook beter in hoofdstuk II van het ontwerp (dat handelt over de voorwaarden voor toelating en erkenning) ondergebracht worden.

5. Artikel 2, § 5, eerste lid, bepaalt dat rustoorden voor bejaarden of rust- en verzorgingstehuizen, dagverzorgingscentra, plaatsen voor kort verblijf en nachtverzorgingscentra slechts voor bejaarden, d.i. personen van ten minste 60 jaar oud (artikel 1, 1°), toegankelijk zijn, terwijl artikel 2, § 5, tweede lid, bepaalt dat serviceflatgebouwen slechts toegankelijk zijn voor inwonenden van 75 jaar en meer. Volgens de memorie van toelichting (algemene uiteenzetting) beoogt met name de tweede bepaling een beperking van de toegang tot serviceflatgebouwen.

Zo het duidelijk is dat de voorzieningen die vallen onder de toepassing van het ontworpen decreet niet bedoeld zijn voor de opname van personen jonger dan 60 jaar, is het minder duidelijk wat wordt bedoeld met het vereiste dat serviceflatgebouwen niet openstaan voor personen van minder dan 75 jaar oud. Betekent dit vereiste dat personen van jonger dan 75 jaar helemaal niet terechtkunnen in een serviceflatgebouw, of betekent dit dat serviceflatgebouwen voor personen jonger dan 75 jaar niet onderworpen zijn aan de regeling inzake toelating en erkenning? Indien de eerste lezing de juiste is, zouden de bepalingen van artikel 2, § 5, beter opgenomen worden in hoofdstuk II van het ontwerp (zie opmerking 4).

Overigens houdt de beperking van de toegang tot serviceflatgebouwen voor personen jonger dan 75 jaar een verschil in behandeling in tussen personen ouder en jonger dan 75 jaar. In de memorie van toelichting (artikelsgewijze bespreking) wordt dienaangaande gesteld dat ervan uitgegaan wordt dat personen van 75 jaar en ouder meestal meer te kampen hebben met gezondheidsbeperkingen dan personen ouder dan 60 jaar, en dat aan hun veiligheidsbehoefte door een in een rust- en verzorgingstehuis gevestigd serviceflatgebouw wordt beantwoord. Het is de Raad van State niet duidelijk in hoeverre die verantwoording pertinent is. Meer bepaald rijst de vraag hoe voldaan kan worden aan de behoeften van personen tussen 60 en 75 jaar, die geen medische verzorging nodig hebben als verstrekt in een rustoord voor bejaarden of een rust- en verzorgingstehuis, een dagverzorgingscentrum, een plaats voor kort verblijf of een nachtverzorgingscentrum, maar die wel in aanmerking zouden kunnen komen voor een verblijf in een serviceflatgebouw. De verantwoording voor het bedoelde onderscheid zou nader uitgewerkt moeten worden.

Artikel 8

6. Artikel 8, § 2, van het ontwerp bepaalt dat bepaalde inbreuken worden gestraft met o.m. een geldboete van 0,64 euro tot 124 euro.

De bedoelde bedragen komen overeen met de bedragen die thans zijn bepaald in artikel 14 van het decreet van 9 mei 1994 betreffende de toelating, de erkenning en de subsidiëring van opvangvoorzieningen voor bejaarden (geldboete van 26 tot 5 000 frank), omgezet in euro.

Overeenkomstig artikel 27, eerste lid, van het programmadecreet 2001 van 7 januari 2002 worden de bedragen van de geldboeten waarop de opdecimen bepaald in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten worden toegepast, echter geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omzetting. Voor de toepassing van de opdecimen moeten de bedragen bedoeld in het decreet van 9 mei 1994 dus gelezen worden als "26 euro" en "5 000 euro". Willen de stellers van het ontwerp dezelfde strafmaat behouden, dan dienen zij, zoals door de inspecteur van financiën is opgemerkt, de woorden "van € 0,64 tot € 124" te vervangen door "van 26 euro tot 5 000 euro".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	voorzitter van de Raad van State,
	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraad,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. DE BRABANDERE